

Nezahvalna služba propovijedanja...

[...] Služba propovjednika nije kao zadaća plaćenoga državnoga govornika koji se stacionira na mjestu čekajući svoje slušatelje, a još manje da živi i bogati se na račun propovijedanja, padajući u napašt i dajući se zavesti zemaljskim dobrima. Zato Isus propovjednik nema stalne plaće niti živi za nju, već je predan dobrima nebeskim i živi za evanđelje Božje. Ne traži koristiti se prolaznim blagom zemaljskoga kraljevstva, već ukazuje ljudima na neprolazna dobra Božjega kraljevstva.

Iz svega toga možemo zaključiti da je služba propovijedanja nezahvalna služba, jer počesto treba ljude upozoriti na njihov život, te ih opomenuti na grijeh i pozvati na obraćenje. Nezahvalna je jer od tog trenutka kad je propovjednik pozvan biti izravan, pa i prozvati kada treba grješne navike i život. Stoga je propovjednik pozvan biti drukčiji, da ne bude sam prozvan. U tom smislu je Isusovo propovijedanje bilo, premda gotovo isto, ali i radikalno drukčije od Ivaňova. Ponajprije jer je on počeo ostvarivati ono što je Ivan najavljavao, te je mogao mnogo otvorenije pozivati ljude da mu povjeruju i da prime blagoslov njegova djelovanja. Osim toga, on je mogao sasvim mirno doći pred ljude i otvoreno im svjedočiti o Bogu, jer nije bio u raskoraku između onoga što je govorio i onoga što je činio. Unatoč tome svemu ipak je bilo nezahvalno, što je onda i izvor poticaja i upozorenja svima onima koji su primili u zadaću njegovu službu propovijedanja u svetoj Crkvi.

Isusovo ponizno svjedočanstvo i propovjedničko služenje doista je poticaj i današnjim propovjednicima da ne budu tvrdog obraza i oni sami nepokorni Božjoj riječi i nepodložni njegovu kraljevstvu. Naime, nije poželjno da se dogodi da propovjednici ne vode računa o činjenici da sami trebaju biti obraćeni da bi druge uspješno pozivali na obraćenje. Jer govoriti o Bogu i obraćenju drugima, a sami ne biti obraćeni, znak je okorjelosti, te predstavlja neložnost, pa i bezobrazluk i bezbožnost, što vodi prema otvrdnucima srca u dobrima ovoga kraljevstva, umjesto da navijeste i propovijedaju ono nebesko. A to što Isus nije skretao pozornost na sebe, već je ponizno propovijedao, ne znači da nije trebao paziti kako živi i što radi. Naprotiv, pa i kad Evanđelist ne ističe, znamo da je Isus životom potvrđivao što je govorio, te je stoga kraljevstvo Božje moglo biti u njemu. [...]

<https://www.vieraidjela.com/nezahvalna-sluzba-propovijedanja-razmisljanje-uz-3-nedjelju-kroz-godinu-b/>

Pokaži mi, Gospodine, putove svoje!

Pokaži mi, Gospodine, putove svoje,
nauči me svojim stazama!
Istinom me svojom vodi i pouči me
jer ti si Bog, moj Spasitelj!

Spomeni se, Gospodine, svoje nježnosti
i ljubavi svoje do vijeka.
Spomeni me se po svojoj ljubavi –
radi dobrote svoje, Gospodine!

Gospodin je sama dobrotu i pravednost:
grešnike on na put privodi.
On ponizne u pravdi vodi
i uči malene putu svome.

Otpjevni psalam: Ps 25, 4b-7bc.8-9

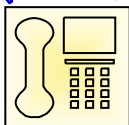
PROMIŠLJANJE

Obraćenje svetog Pavla apostola

25. siječnja slavimo obraćenje svetog Pavla apostola. Događaj pred Damaskom na neki se način provlači kroz cijelu povijest zato što svaki čovjek proživljava svoj Damask – obraćenje i put k Bogu. Nekadašnjeg Savla, pismoznanca i revnitelja židovskoga zakona, Krist je pred Damaskom oborio ne samo na pod, nego i s njegovih svjetonazora i stremljenja. Od onog promatrača, do čijih su nogu Židovi odlagali odjeću kad su kamenovali Stjepana Prvomučenika, preobrazio ga je u zauzetog radnika Kraljevstva nebeskoga. Krist je Savla toliko preobrazio u Pavla da su ga prozvali Apostolom naroda, a neki mu čak pripisuju osnutak Crkve na dugim i napornim, ali iznad svega blagoslovljenim misijskim putovanjima kojima je htio doprijeti do na kraj svijeta. Toliko je bilo Pavlovo nastojanje oko naviještanja Kristove riječi da je sve smatrao 'lošijim' – samo da zadobije Krista. Ništa mu nisu mogli ni zmiye, ni bijesno more, ni oni što ga htjedoše proglasiti bogom. Za svakoga je našao načina da ga pridobije za Krista. U štovanju nepoznatih bogova u Ateni, on prepoznaje čovjekovu neprestanu želju i čežnju za Bogom, Jedinim i Jedincatim. Pavlovo je obraćenje veliko jamstvo da nitko nije toliko daleko od Boga da ne bi mogao postati Njegov prijatelj. Iz zadržanog neprijatelja kršćana kao Kristovih sljedbenika, postao je gorljivi Kristonosac koji se u tomu nije dao natkriliti ni od onih koji su s Kristom prošli Palestinom, bili svjedoci njegove Posljednje večere, muke i uskrsnuća, te ukazanja nakon toga. Pavao je bio Nedonošče, kako se sam nazivao, ali toliko osnažen Kristom i ljubavlju za Njega da mu nije bio nikakav problem dati glavu za tog Učitelja i Njegov nauk.

<https://hkm.hr/svetac-dana/obracenje-svetog-pavla-apostola/>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 12 • broj 471 • 2021. godina

TREĆA NEDJELJA KROZ GODINU

24. siječnja 2021.

Obratite se i vjerujte evanđelju!

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 1, 14-20

Pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evangelje Božje: »Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!«

I prolazeći uz Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu ribari. I reče im Isus: »Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi!« Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.

Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegovu brata Ivana: u lađi su krpali mreže. Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim.

Sveti Franjo Saleški – zaštitnik novinara i pisaca – 24. siječnja

Jedan je od najpoznatijih učitelja duhovnog života i omiljeni duhovni pisac. Svojim djelom Filotea dao je velik doprinos katoličkoj duhovnosti. [...]

Misli sv. Franje Saleškoga

- Sve za Boga.
- Poniznost je magnet Srca Božjega.
- Naša bijeda je prijestolje Božjeg milosrđa.
- Poniznost i blagost su temelji svetosti.
- U svom srcu usadi Isusa raspetoga i svi križevi i trnje bit će ti kao ruže.
- Nasljedujemo blaženu Djevicu Mariju, idimo kao ona, veselo, desno ili lijevo, kamo nas Gospodin hoće voditi.
- Neka živi Isus čija je smrt pokazala kako je jaka ljubav.
- Ljubav je među krijepostima ono što je Sunce među planetima; ono im daje njihov sjaj i ljepotu.
- Jedini je temelj prave pobožnosti ljubav prema Bogu.
- Radije sve izgubimo, samo ne odvažnost, pouzdanje i dobru volju.

<https://www.bitno.net/vjera/svetac-danas/sveti-franjo-saleski-zastitnik-novinar-a-pisaca/>

VRIJEME SE ISPUNILO. TU JE MEĐU NAMA KRALJEVSTVO NEBESKO. VJERUJMO U VESELU VIJEST. BUDIMO HRABRI I ODVAŽNI.

Često kažemo: 'pa to još nije moguće, još nije došlo vrijeme...' i tako sami odgađamo bitno događanje. Ipak nam Isus kaže da nam se danas nudi Novost samo ako vjerujemo u mogućnost Novosti, ako se njoj već sada predamo.

Nekada se dobiva dojam kao da sami mi kršćani koji vjerujemo Isusovoj poruci ipak mislimo da još nije vrijeme za njezino ostvarenje. Tako njegova poruka ostaje samo kao teorijska mogućnost a u praksi ju odgađamo. Pred uzvišenom porukom ili sebe podcjenjujemo misleći da nije za nas, a jest za druge... i tako odgađamo, ili bolje rečeno, ostajemo izvana stvarnosti koju nam donosi Isusova poruka.

Isus potiče odvažnost ulaska u Budućnost i Novost. Svaki se čas nalazimo u mogućnosti, i ne treba misliti da će neka druga vremena biti bolja. Sad je najbolje vrijeme (okolnosti) pa se treba odlučiti te će se ući u iskustvo mogućnosti ostvarenja Isusove poruke i Isusova poziva. U ovome smislu može se govoriti da nam je svakome potrebno obraćenje. Potrebno nam je praktično vjerovanje u Isusovu riječ. Apostoli su primjer odlučne vjere i povjerenja.

Nimalo nisu zdvajali niti tražili u samima sebi opravdanje da tek kasnije pođu za njim. Kad nam se nešto nameće kao Istina, kao Dobro (ne neko varljivo dobro) obavezni smo ga odlučno slijediti. Nemojmo se zavaravati da smo odziv ostvarili ako to dobro nudimo i naviještamo. Zato ne bi bilo dobro da propustimo 'milostni čas' svoje odluke. To je onaj sadašnji čas. Sad se treba odlučiti i sada se odvažiti na čin.

Ako se ne odlučimo SAD proći će vrijeme i mi s njime, a to znači ne odgovoriti na ono što traži naš život i naša savjest, što traži Bog. Primjeran odgovor na Isusov poziv izrečen je kroz Petra i Andriju. Upoznali su Isusa i bez zdvajanja pošli su njegovim životnim putem. Nisu se pitali što će iz toga slijediti. Što god slijedilo, oni su bili spremni prihvatiti, pa i samu smrt. To je logika apsolutne Istine i apsolutne Ljubavi.

Apostol, kršćanin nasljeduje Isusa Mirotvorca, Isusa odvažnog za pravdu. U pravdi i ljubavi nema proračuna ni nagodbe. Za njih se čovjek predaje bez ikakvog krznanja i zdvajanja koliko će se dobiti ili izgubiti. Predanje za ljubav, mir i pravdu nikada ne može biti gu-

bitak, jer samo predanje za takve je već duševni i vječni dobitak. Kad se za nešto vrijedno (Kraljevstvo Božje) predajemo već smo na dobitku što smo se predali i što je predanje prihvaćeno od Boga.

Već je vjekovna poslovica rekla: Hrabri osvajaju vrhunce! Hrabri postižu plodove! Zato Isus i poziva svoje učenike na hrabrost – ako su osvjedočeni u kraljevstvo Božje, u Boga. Da, kršćanska vjera poziva na odvažnost i hrabrost.

Kroz to se čovjek razvija i dokazuje kao biće koje stvara. Trajni je Božji odgovor Abrahamu, Mojsiju, svima nama: Ne bojte se ja sam s vama. Čak samo ime Jahve znači: Ja sam s vama ne stršite se! Neki procjenjuju da se danas ljudi puno više strše budućnosti nego li što je bilo pred pedesetak godina. Što je tome razlog?

Nepovjerenje u sebe i svijet, pa i manje vjerovanje u Boga. Vjera u Boga uvijek usmjerava čovjeka da vjeruje i drugim ljudima. Božićni Misterij otkrio nam je Isusa i njegovo Božanstvo. Ako smo se otvorili da u nas uđe taj Misterij, onda ga treba hrabro slijediti.

S Apsolutnim nema pogađanja – ili ga prihvaćamo ili odbijamo (zatvaramo se u sebe), drugog izbora nema. Istina, može se 'računati' sa strpljenjem Božjim, ali to je na našu štetu ili bogatstvo, a isto tako trajno nam je Bog otvoren. Svaki čas nam nudi naš čas, čas našega obraćenja.

I mi smo pozvani da mnoge stvari sitnog interesa ostavimo i da kuražno pođemo za Isusom. On će biti pred nama, n će biti u nama, on će biti iza nas.

<https://www.dominikanci.hr/index.php/duhovnost/propovijedi/godina-b/16-duhovnosti-i-pobonosti/propovijedi/1024-iii-medjelja-kroz-godinu>

20. siječnja započela je velika devetnica sv. Josipu – molimo za zagovor Marijina zaručnika i zaštitnika Hrvatske. Velika devetnica svetom Josipu moli se devet srijeda uoči svečeva blagdana. **Molimo se svetom Josipu za sve naše potrebe.**